

בש"פ 3728/17 - ח ת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3728/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
המבקש: ח ת

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
מרכז בעמ"י 7203-05-17 שניתנה ביום 4.5.2017 על
ידי כבוד השופט א' יקואל

תאריך הישיבה: י"א באייר התשע"ז (7.5.2017)

בשם המבקש: עו"ד אורי בן אשר

בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

1. מונחת בפני בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (עמ"י 7203-05-17, כב' השופט א' יקואל), לפיה התקבל ערר המדינה באופן שהמבקש נעצר לצורכי חקירה עד ליום 9.5.2017, תחת החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה מתאריך 4.5.2017, בגדרה שוחרר המבקש (מ"י 2050-05-17, כב' השופט ע' מורנו). החשד המיוחס למבקש הוא ביצוע עבירת רצח כלפי בת זוגו.

בהליכי המעצר יש מתח מובנה בין זכויות הנאשם או החשוד לבין האינטרס הציבורי. בשלב שטרם הגשת כתב אישום, האיזון נוטה יותר לכיוון האינטרס הציבורי. למשל: אין לחשוד או לסניגור זכות לעיין בחומר, ורף ההוכחה הנדרש למעצר הינו נמוך יותר – חשד סביר לעומת ראיות לכאורה. ברם, בשני המצבים – מעצר נאשם או מעצר חשוד – נדרשים רף הוכחה וקיומה של עילה, שבהיעדרם לא ניתן להורות על מעצר.

2. בענייננו, העיקר הוא בחינת הראיות. התוצאה של בחינה זו תשליך על העילה, לנוכח טיב החשד ונסיבות המקרה. הסניגור תומך במסקנת בית משפט השלום תוך העלאת טיעונים בנסיבות ובהיגיון מדוע אין זה סביר לייחס למבקש ביצוע של עבירת רצח. באת כוח המדינה תומכת בהחלטת בית המשפט המחוזי ובנימוקיו.

עיינתי בחומר. נאמר זאת: החקירה בתחילתה. המבקש נעצר בתאריך 1.5.2017. בסוגיית הראיות התמונה איננה בהירה. עם זאת, ישנם מספר נתונים שמעלים סימני שאלה, ומצדיקים את המסקנה כי קיים חשד סביר ועילת מעצר כנדרש. חלק מהראיות נאספו בימים האחרונים לאחר מתן החלטת בית המשפט המחוזי. ודוק, קיים בשלב זה חשד סביר ולא מעבר לכך. לא רק שעוד מוקדם לקבוע את סיכויי הרשעת המבקש, אלא אף האם יוגש כתב אישום ומה תהיה צורתו. הנקודה הובאה כדי להבהיר מה משמעות הקביעה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי שהמבקש ימשיך להיות במעצר, כפי שנקבע.

יש לזכור כי המשך החקירה עשוי לחזק את החשד כנגד המבקש, אך הוא עשוי גם להחלישו. פיקוח של בית המשפט על מהלך של חקירה בו חשוד נעצר, מהווה מנגנון בקרה חשוב. עוד יצוין כי עולה מהחומר כי המשטרה פועלת באינטנסיביות הראויה.

נושא אחרון – הוטל איסור פרסום על שמו של המבקש. במהלך הדיון לא הוצג נימוק משפטי בדיון הקיים כדי להצדיק תוצאה זו. על כן, אני מורה על פרסום שמו של המבקש, כמצוות המחוקק בנסיבות העניין.

הבקשה נדחת. החלטת בית המשפט המחוזי בדבר מעצרו של המבקש בתוקף.

ניתנה היום, י"א באייר התשע"ז (7.5.2017).

ש ו פ ט